

KÜSKÜN ADAM 2

– Harun Yıldırım · 03 Haziran 2015

KÜSKÜN ADAM -2

Giren neler götürdü, kavrulmuş yüreğimden,
Hayatın çilesiyle yorulmuş adamım ben.
Sevdalar tövbe etmiş savrulmuş yüreğimden,
Umutları hayâli kırılmış adamım ben.

Gözlerime bakarak burda kal deme bana.
Kaçkere ölür insan artık öl deme bana.
Mezarında ağlamam şimdi gel deme bana.
Acılara kedere sarılmış adamım ben.

O gülüşünü zekat, yaşlara beste saydım,
Ölüm döşeğindeyken kendimi yasta saydım,
Öldüm öldüm dirildim yine de hasta saydım,
O yalancı yüzlere darılmış adamım ben.

Tohumları düştü, gül açmadı bağımızda,
Baharları aradım kar yağmış dağımızda,
Bize gülmedi kader en güzel çağımızda,
Sevenler ordusundan sürülmüş adamım ben.

Gecenin matemini yıldızlar bürür sandım,
Boynumu büktüm şöyle uzaktan görür sandım,
Tutunca ellerimden ölüme yürür sandım,
Bir sevda kurşunuyla vurulmuş adamım ben.

HARUN YILDIRIM
